

MORMONLÄRAN,

I KORTHET FRAMSTÄLD

AF

EN DILETTANT.
[LEOPOLD ALM]

STOCKHOLM,
F.D. ÖSTLUND & BERLINGSKA BOKTRYCKERIET,
1857.

Mormonläran är en så inkrånglad lära, att man måste göra sig mycken möda för att taga reda på den. Mormonismen uppkom derigenom, att en äfventyrare vid namn Smith i Amerika uppträdde och förkunnade, att han genom en engel fått i sitt förvar de tolf gyllene taflor, på hvilka läran om den *sanna* kristendomen skulle vara upptecknad. Några af hebreernas stammar hade blifvit fördrifna till Amerika, dit de blifvit öfverförda genom en högre skickelse. Bland dess nämnas särskildt Jarediterna och Josefs stam. De kommo i strid med hvarandra och utrotade hvarandra, så att endast få af dem återstodo. Deras efterkommande äro de amerikanska indianerne. De hebreiska stammarne bibehöllo sin gamla lära en tid, men äfven de afföllo. De bland dem, som voro profeter, upptecknade denna lära - som fullkomnades genom Kristi särskilta uppenbarelse efter sin död i Amerika, - hvar efter annan, på de tolf gyllene taflorne, och den siste af deras gamle profeter var Meroni, en son till Mormon, af hvilken den nu ånyo genom Smith förkunnade rätta läran fått sitt namn.

Så säga *mormonerne*.

Rätta förhållandet är att en vid namn Spaulding i Amerika företog sig att skriva en roman, i hvilken han diktade om en resa af hebreernas stammar till Amerika. Denna bok fick Smith kännedom om och utgaf, sedan han gjort åtskilliga tillägg till densamma, för sin egen eller den för honom genom Meroni, eller engelen som lemnade honom den, uppenbarade läran.

Sedan Smith lyckats förskaffa sig anhängare, bosatte han sig med dem först vid Missouri och sedan vid Illinois, på hvilka ställen de ämnade upprätta ett eget samhälle; men sedan de blifvit fördrifna derifrån, begåfvo de sig till Klippbergen vid stora saltsjön i Kalifornien, hvarest lärans anhängare nu hafva sitt säte. Efter Smith*) uppträdde Brigham Young, Orson Pratt m.fl., som

---

* Smith började 1830 förkunna sin lära. 1844 häktades han för det han skulle hafva förorsakat upproriska rörelser. Pöbeln, som fruktade att han skulle frikännas, inträngde i hans fängelse och mördade honom.

tolkade läran vidare och sökte utbreda den. Nu styres mormonstaten vid stora saltsjön af Brigham Young såsom högsta andeliga chef.

Presterskapet är indeladt i två klasser: det Melchisediska eller det högre och det Aronska eller det lägre. Endast det högre får förrätta vigsel.

För öfrigt indelas presterna i flera grader.

Den som är i en lägre grad måste lyda den som är i en högre, och ingen får tala eller skriva om något, som han icke af en honom öfverstående fått kunskap om. Derigenom lockas de lägre att bibehålla sig i *tron*, för att efter hand kunna blifva närmare bekanta med läran och få ett högre embete.

Mormonerne anse några prester utom deras egna egenteligen icke finnas, ty kraften af prestembetet skall, enligt hvad de påstå, hafva gått förlorad genom påfvedömetts uppkomst. Den

återficks af Smith, som erhöill den genom Johannes Döparen, Petrus, Jacobus och apostelen Johannes; af den förre fick han det Aronska och af de sednare det Melchisediska prestadömet.

Gud är, enligt mormonernes tanke, en varelse, som har kött och ben, men intet blod. Gud är en person, Kristus en och den Helige Ande en. Den Helige Ande är dock ett väsen, som icke har det slags kropp, som man föreställer sig Gud hafva, utan besitter något, rummet fyllande, hvilket mormonerne icke ens sjelfve hafva namn för. De säga att den Helige Ande är en gudomlig kraft, som genomtränger allt. Efter vår död få vi förklarade kroppar.

Men ehuru mormonerne tala om *en* Gud, så hafva de dock i sjelfva verket *flere* gudar. Liksom det finnes - säga de - flera planetsystem, så existera äfven flera gudar, som hvar och en har sitt verldssystem, öfver hvilket han regerar. Men fastän det gifves många gudar, så kan man dock, mena mormonerne, påstå, att det finnes blott en, emedan de särskilda gudarne äro till hvarandra i en gudomlig kontinuitet eller sammanhängning, så att den ena icke gör något som de andra gudarne ej gilla.

Vi menniskor kunna också blifva gudar. Men då kristendomen under seklernas lopp blifvit fröfuskad här på jorden och mormonboken innefattar den sanna tolkningen af henne, hvarigenom den blir ett supplement eller nödvändigt bihang till henne, så måste alla som vilja blifva fullt saliga eller nå den högsta graden af fullkomlighet, så vidt någon gräns för densamma kan anses finnas, blifva mormoner.

Den *andra* gradens salighet är den som uppnås af dem, hvilka här på jorden varit hederliga menniskor, men blifvit förblindade af sina medmenniskors spetsfundigheter. De hafva anammat Herrans herrlighet, men icke i dess fullhet. (Mormonboken är, såsom

5

redan blifvit sagdt, kristna lärans fullhet.) Deras herrlighet skiljer sig ifrån första klassens, som månens glans från solens.

Tredje klassens salige äro de, hvilka icke anammat evangelium, men dock icke förnekat den Helige Ande. Dessa blifva icke förlösta förr än efter *andra* uppståndelsen. Deras herrlighet är en mindre, liksom stjernornas glans är mindre än månens. Och liksom stjernorna hafva olika glans, så är den enes herrlighet der olik den andres.

Den fjerde klassen af de döda äro förtappelsens barn; de hafva känt Herrans kraft och blifvit delaktige af den, men likväl låtit sig öfvervinnas af djefvulen. De kunna icke förlåtas i den näst efter denna följande verlden, men det förmodas att de i en sedermera kommande *möjligen* kunna förlossas.

I andeverlden har alltid funnits en församling, der den rätta gudaläran eller mormonismen blifvit förkunnad, och från denna församling utgå äfven missionärer till andarne för att för dem predika denna lära. Omvändelseverket fortgår således både i himmelen och på jorden. Det var från denna församling, som engelen kom till Smith.

Vi födas på ett eget sätt.

Andarna äro till före kropparne. När en kropp frambringas, kommer den *äldre* anden i den. Gudarne afla andras, som sedan nedgå i kroppar. Sedan vi upphört att lefva, *återkomma* våra andar till Gud, som oss dem gifvit hafver.

Andarne, som komma efter kropparnes död i ett annat lif, vistas i rymder, som stå i gemenskap med denna jord, och kunna således med människorna hafva samband; de utöfva äfven på oss inflytande, ehuru de högre mormonerne säga sig kunna beherrska dem. För dessa mormoner upplåtas himmelens portar och de se det som varit före denna verdens begynnelse och det som efter dess upplösning komma skall. *Deras* domar äro också gällande för tid och evighet. Hafva de fördömt någon, så varder han fördömd; hafva de lofvat någon salighet, så blifver han salig.

Qvinnan är beroende af mannen; hvart han går, dit måste hon också komma. Han tager henne - då hans äktenskap med henne är *besegladt* - jemväl med sig till ett annat lif; ju flera hustrur han

har, ju större är hans herrlighet. En kvinna, som icke tager man, kan aldrig blifva fullt salig, endast nå en lägre grad af sällhet. Vill en kvinna hafva en man, så måste mormonprofeten eller den högste chefen för mormonerne gifva henne en.

Mormonerne hafva trenne slags äktenskap.

Det första kallas det beseglade. När en kvinna ingått ett sådant, måste hon följa sin man öfverallt, både i denna och andra verldar. Blir han konung i en annan verld, blir hon drottning; är han gud der, är hon gudinna o.s.v.

6

Det andra slaget gäller blott för denna verlden; det är icke besegladt och ingås vanligen i de länder, der månggifte icke är tillåtet. I Amerika säga mormonerne, att då hvar och en der får fritt bekänna hvilken religion som helst och månggiftet är en del af eller en trosartikel i deras religion, så kan Förenta Staternas kongress icke neka dem att gifta sig med flera hustrur. I de europeiska länderna våga de dock icke så högt uttala denna tanke; de tillåta också icke försigtigtvis der någon att hafva flera än en hustru. De som vilja hafva många hustrur måste resa till mormonstaten.

Det tredje är ett slags morganatiskt giftermål, som kan ingås emellan redan gifta män och kvinnor; det gäller också endast för denna verlden.

En mormon får icke umgås med sin hustru mer än en gång ungefär hvar femte vecka, emedan han måste först erfara utgången af ett föregående umgänge innan ett sednare eger rum. Blir kvinnan hafvande, afbrytes allt köttsligt umgänge emellan henne och hennes man, till dess hon födt och hennes reningsdagar äro tilländagångne.

Gud har också flera hustrur. Med en af dem har han aflat Kristus såsom ande. Han blef människa i köttet. Kristus har äfven haft flera hustrur. Här voro de Lazari systra Martha och Maria, samt Maria Magdalena. Vi kunna sedan vi blifvit gudar också föda Kristusar och skicka dem ut att återlösa af oss danade verldar; ty ehuru elementema äro eviga - säga mormonerne - så hafva gudarne bildat och kunna vi, sedan vi kommit i ett annat lif, bilda verldar. Derföre finnes det millioner verldar och tillkomma ännu flere.

Mormonerne berätta om frälsningsväsendet följande.

Gud beslöt att skapa människorna. Men då han fann att de skulle falla, sammankallade han ett råd, i hvilket hans broder Adam, som då kallades Michael, och hans båda söner Morgonrodnadens son, eller Lucifer, den yngre, och Kristus, den äldre, äfven deltog. Lucifer ville att alla människor skulle blifva saliga. Kristus åter ville att de skulle kunna frälsas endast derigenom, att de omfattade en celestial eller himmelsk lag. Detta råd antogs. Häröfver blef Lucifer så förbittrad, att han satte sig i spetsen för en tredjedel af andarne, som tog hans parti, och gjorde uppror mot sin far. Han blef dock slagen och störtades jemte sina anhängare ner i mörkrets rike, der han med dem finnes än i dag. Så slutades det himmelska kriget. Michael, som ådagalagt mycken tapperhet i denna kamp, fick såsom belöning denna jord sig tillagd. Kristus har således blott förlöslat dem, som Adam tillhöra.

7

I Mormon-psalmbokens 167:de vers skirfves härom följande:

Den äldsten i tiden säg mig hvem är han?
I sanning en gammal och aktningvärd man;
Han svingar sin spira, hans lag är en tuktan,
Hans prestdöme evigt, han nämnes med fruktan;

Han dömer bland tusen, som för honom stå,
Om Daniels syner man litar uppå.
Hans kläder de skina som nyfallna snön;
Hans hår faller ner som en bölja skön;
Hans thron står herrlig, eldströmmar utgå
Från honom; millioner beundrande stå.
Han kommer till jorden, när riket och makt
De himmelska helgon är evigt tillagdt.
Ty visst är: i synerna Daniel såg
Sjelf Menskones Son för hans anlete stå
Och lemna till honom sitt rike på jord
Och kronan och thronen och domen så stor!
Så äras den gamle bland stora och små,
Och ej någon ände hans rike skall få.
J lärare, lärde! O säg, hvem är han,
Som böckerna öppnar och träder der fram,
När stolarne ställas och domen består?
Det gissas på Jesus, och äran han får,
Men veten, hans tillkomst i tiden gick hän,
Och äldre än han äro tusende män.
Nej, J theologer och biskopar sväfvén;
Men Josef*), profeten, uttydde dem rätt:
Den äldste i tiden, fursten för hans ätt,
Är gamle fader Adam, vår fader och hans,
Erkengeln Michael - den äldste som fanns.

I ofvanstående versar omtalas vår fader och hans (Kristi). Mormonerne påstå också att det var Adam som i rent lekamlig måtto uppenbarade sig här på jorden och hade umgänge med jungfru Maria, samt at den Helige Ande öfverskyggade henne blott för att *stärka* henne.

Fadren, eller den vi kalla Gud, har gifvit Kristus *anden*, men Adam var hans far i *köttet*.

Mormonerne antaga tvenne stora uppståndelser från denna jord. Den första inträffar då Kristus återkommer hit på jorden och jemte de rättfärdige, som då äfven uppstå, regerar öfver det tusenåriga riket, hvilket mormonerne äro kallade att förbereda och, enligt deras tanke, genom dem redan inträdt; den andra in-

---

* Joseph Smith.

träder efter det tusenåriga rikets slut, hvarvid allt folk dömes och Kristus, såsom det står i Mormon-psalmboken, öfverlämnar riket på jord till Adam, eller Michael, som blef den *första* människan. Han åtföljdes hit på jorden af sin hustru, hvilken här kallades Eva.

Efter yttersta domen uppstå andra himlar och en annan ombildad jord; ty hvarken himlarne eller jorden förgås: de blott omdanas.

Efter detta lif vistas de döda på *ett* ställe, till dess de uppstå. Under tiden kunna de der omvända sig med tillhjälp af de andliga missionärer, vi förut omnämt. En ande - säga mormonerne - som icke varit i en kropp, har icke någon bestämd erfarenhet. Det är derföre nödigt att alla andar komma i kroppar, för att kunna utbildas och sjelfve blifva skapande väsen. Till följd af läran om en omvändelse i andra verlden, predika mormoneme att *här* kunna ske dop för *döde*, det vill säga att lefvande människor kunna döpa sig för döde, hvilka dop då komma dem till godo.

Så kan en son döpa sig för sin far, som icke varit mormon, en dotter för sin mor o.s.v. Mormonerna föra också register öfver dem som äro döpte.

Dopet förrättas genom neddoppning och genom händernas påläggning. Den som syndat, men ånkrat sig och åter skall upptagas i mormonkyrkans sköte, måste döpas om: medelst dopet blifva nemligen *synderna förlåtna*. Endast fullvuxna och sådana yngre personer, som kunna tro och känna ånger, döpas.

I nattvarden äta och dricka mormonerne *bröd* och *vin* till en *åminnelse* af Kristus.